

ЄВРОПЕЙСЬКИЙ СУД З ПРАВ ЛЮДИНИ
СПРАВА «ЛЕЗНЮК ПРОТИ УКРАЇНИ»
(CASE OF LEZNYUK v. UKRAINE)
(Заява № 35431/21)

Стислий виклад рішення від 21 вересня 2023 року

У цій справі син заявника загинув у дорожньо-транспортній пригоді, коли переходив вулицю у невстановленому місці. Заявнику відмовляли у порушенні кримінальної справи у зв'язку з поведінкою потерпілого, неодноразово закривали та відновлювали кримінальне провадження.

Верховний Суд остаточною постановою залишив без задоволення скаргу заявника про відшкодування шкоди, завданої непроведенням ефективного розслідування, встановивши, що заявник не зміг довести вчинення органами державної влади протиправних дій та спричинення ними шкоди.

До Європейського суду з прав людини (далі – Європейський суд) заявник скаржився за статтею 2 та статтею 13 Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод (далі – Конвенція) на непроведення ефективного розслідування смерті його сина внаслідок дорожньо-транспортної пригоди, до якої не були причетні представники держави. Європейський суд вирішив, що ці скарги мають розглядатися за статтею 2 Конвенції.

Розглянувши скарги заявника, Європейський суд наголосив, що не кожне розслідування обов'язково має бути успішним або дійти висновку, який співпадає з викладом подій скаржника, проте воно, у принципі, має бути здатним призвести до встановлення фактів справи, а якщо твердження виявляться правдивими – до встановлення та покарання винних осіб.

Європейський суд зазначив, що у цій справі розслідування характеризувалися різними недоліками, які підірвали здатність органів досудового розслідування встановити обставини смерті родича заявника і відповідальних осіб, якщо такі були. Зокрема, Європейський суд встановив, що права заявника як потерпілого не були належним чином захищені, постанови про відмову у порушенні провадження виносилися без належного розгляду обставин справи; відсутність ретельності та оперативності підірвала здатність органів державної влади встановити обставини справи; мало місце поступове псування/втрата доказів.

Посилаючись на свою попередню практику у справах проти України, Європейський суд дійшов висновку, що у цій справі розслідування не відповідало критерію ефективності та констатував порушення процесуального аспекту статті 2 Конвенції.

ЗА ЦИХ ПІДСТАВ СУД ОДНОГОЛОСНО

1. *Оголошує* заяву прийнятною;
2. *Постановляє*, що ця заява свідчить про порушення пункту 1 статті 2 Конвенції у зв'язку з непроведенням ефективного розслідування смерті сина заявника;
3. *Постановляє*, що:
  - (а) упродовж трьох місяців держава-відповідач повинна сплатити заявнику суму, зазначену в таблиці у додатку; ця сума має бути конвертована в національну валюту держави-відповідача за курсом на день здійснення платежу;
  - (б) із закінченням зазначеного тримісячного строку до остаточного розрахунку на зазначену суму нараховуватиметься простий відсоток (*simple interest*) у розмірі граничної позичкової ставки Європейського центрального банку, яка діятиме в період несплати, до якої має бути додано три відсоткові пункти.